

ژورنال

شماره ۷۱۲

سر دبیر این شماره: سوسن صابری

۲۳ آپریل ۲۰۲۴ - ۴ اردیبهشت ۱۴۰۳

در این شماره ژورنال

تجاوز جنسی، ننگی همیشگی بر پیشانی رژیم‌ها

سینا پدرام

اعدام پسر در پی پدر!

حسن صالحی

با افزایش بهای بلیت اتوبوس و مترو مقابله کنیم

محسن ابراهیمی

سامان صیدی و عقب‌نشینی رژیم

میلا رابعی

گرامی باد اول مه روز جهانی کارگر!

حزب کمونیست کارگری ایران

تجاوز جنسی، ننگی همیشگی بر

پیشانی رژیم‌ها

سینا پدram

دیده‌بان حقوق بشر می‌گوید نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی ضمن سرکوب اعتراضات زن، زندگی، آزادی، بازداشت‌شدگان را شکنجه و به آن‌ها تعرض جنسی و تجاوز کرده‌اند.

تعرض و تجاوز جنسی به زندانیان سیاسی و بخصوص زندانیان زن پدیده‌ای جدید و مربوط به چند سال گذشته رژیم اسلامی نیست. در طول تمامی عمر این رژیم، تعرض و تجاوز جنسی به‌عنوان ابزار کثیف اعتراف‌گیری‌های اجباری به کار گرفته شده است.

دیده‌بان حقوق بشر روز دوشنبه ۲۲ آوریل - ۳
اردیبهشت در گزارشی ویژه در این مورد نوشت:
"تعرض‌های جنسی شدید بخشی از الگوی
گسترده‌تر نقض جدی حقوق بشر برای سرکوب
مخالفان است" به گزارش سازمان عفو بین‌الملل
که سال پیش منتشر شد استفاده گسترده از
تجاوز جنسی و سایر اشکال خشونت جنسی
در مقابله با انقلاب زن زندگی آزادی توسط رژیم
اسلامی به اجرا گذاشته شده بود. این سازمان
حداقل اسناد ۴۵ نفر در این مورد را جمع‌آوری و
بررسی کرده است.

این روشن است که این فرد متجاوز و در اینجا
نیروهای سرکوبگر، و نه فردی که مورد تجاوز
جنسی قرار گرفته است، باید داغ ننگ این عمل
را با خود داشته باشد. باید این فرهنگ مترقی را

رشد دهیم که شخصی که مورد تعرض و تجاوز جنسی قرار گرفته است، فردی است چنان قوی که رژیم و اوباشان آن را وادار کرده است که برای شکست روحی او به شنیع‌ترین و سخیف‌ترین اقدامات دست بزنند.

ما بارها گفته‌ایم که تمامی عاملان و آمران این جنایات باید به پای میز محاکمات بین‌المللی کشیده شوند. تمامی سران رژیم اسلامی مسئولین مستقیم جنایت علیه بشریت هستند. حال که سازمان‌ها و نهادهای مختلف سازمان ملل با اسناد و شواهد ارتکاب رژیم به این جنایات را به اثبات رسانده‌اند، موقعیت مناسبی است که دولت‌های غربی را وادار به تجدیدنظر در روابطشان با رژیم اسلامی نیم. خواست بایکوت رژیم اسلامی از تمامی مجامع بین‌المللی باید در دستور کار هر روزه مردم و فعالین قرار بگیرد.

از سوی دیگر تمامی فعالین سیاسی و اجتماعی
باید با تمامی امکانات خود به قربانیان این جنایات
کمک‌های لازمه را برسانند. انقلابیون آزاد شده از
چنگ این دژخیمان نباید تنها بمانند.

سه‌شنبه ۴ اردیبهشت ۱۴۰۳

۲۳ آپریل ۲۰۲۴

اعدام پسر در پی پدر!

حسن صالحی

در فهرست اسامی افرادی که اخیراً به دست حکومت اسلامی اعدام شده‌اند متأسفانه نام فریبرز دادگر، ۳۶ ساله، هم دیده می‌شود که در زندان سپیدار اهواز به دار آویخته شد. فریبرز سه سال پیش به اتهام حمل مواد مخدر بازداشت و به اعدام محکوم شده بود. شغلش سرامیک‌کار و پدر یک فرزند بود. پدر فریبرز نیز سال ۸۷ به اتهام مواد مخدر در همان زندان اعدام شده بود.

با خواندن این خبر چه احساسی به شما دست می‌دهد؟ آیا سرنوشت ما این است که جانیان حاکم بر ایران هر وقت که دلشان خواست یکی از

ما را به دلیل خطائی کرده و یا ناکرده اعدام کنند و جانمان را بگیرند؟ آیا می‌توان انتظار داشت که فرزند فریب‌بر از این مهلکه جان سالم به در ببرد؟

فکر اینکه فرزند فریب‌بر دادگر هم ممکن است به سرنوشت پدرش دچار شود، تنم را می‌لرزاند و مصمم‌تر می‌شوم که جلوی این جنایت و آدمکشی را بگیرم. فرزند فریب‌بر و فرزندان بقیه مردم باید آینده روشن‌تری نسبت به ما داشته باشند و در رفاه و خوشبختی زندگی کنند، در جامعهای به‌دور از فقر و اعدام. چنین دورنمایی به من انگیزه بیشتری برای تداوم مبارزه علیه اعدام و تغییر این وضع می‌دهد.

یک‌مشت قاتل و جنایت‌کار که خودشان سرکرده

همه گروه‌های مافیایی و باندهای مواد مخدر در کشور هستند و از این طریق ثروت‌های افسانه‌ای به جیب زده‌اند به جان مردم فقیر افتاده‌اند که برای تأمین زندگی‌شان مجبور به خرده‌فروشی مواد مخدر شده‌اند. فریب‌رز و پدرش قربانیان نظامی هستند که جمهوری اسلامی آفریده است. این حکومت زندگی خوب و شایسته و مرفه را با گسترش فقر و بیکاری و سرکوب از آنها دریغ کرد و نهایتاً جانشان را گرفت چون که برای بقای زندگی‌شان راه دیگری در مقابل خود نیافتند. آن‌کس که در این میان مسئول است و باید پاسخگو باشد، جمهوری اسلامی است که تمام امکانات جامعه را در خدمت پروار کردن خود و عمده‌واکره‌اش بکار گرفته است و ذره‌ای هم به فکر مردم نیست.

ما نباید حتی ذره‌ای به جمهوری اسلامی حق دهیم
که شهروندان را اعدام کند. اعدام قتل عمد دولتی
است. با سلب حیات، هیچ جامعه‌ای به شکوفایی
نرسیده است. تنها با بهتر کردن زندگی انسان‌ها
ما می‌توانیم از بلایای اجتماعی خلاص شویم. در
این راه اولین مانع یعنی جمهوری اسلامی باید
برداشته شود.

سه‌شنبه ۴ اردیبهشت ۱۴۰۳

۲۳ آپریل ۲۰۲۴

با افزایش بهای بلیت اتوبوس و مترو

مقابله کنیم

محسن ابراهیمی

حکومت اسلامی تصمیم تازه‌ای برای دست‌درازی به معیشت کارگران، به سفره میلیون‌ها مردم زحمت‌کش و محروم جامعه گرفته است. رئیس کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای اسلامی شهر تهران از افزایش بهای بلیت مترو، اتوبوس و کرایه تاکسی از اول اردیبهشت خبر داده است. بر اساس اظهارات او، نرخ بلیت تک سفر که فعلاً ۳۳۰۰ تومان است، برای سال ۱۴۰۳ حداکثر مبلغ ۴۳۰۰ تومان خواهد شد! نرخ کرایه تاکسی‌ها هم ۴۵ درصد افزایش خواهد داشت!

مثل همه موارد دیگر، افزایش واقعی هزینه مسافرت با مترو و اتوبوس و تاکسی بسیار بیشتر از نرخ اعلام شده خواهد بود. همانطور که در سال‌های قبل اتفاق افتاده است.

سؤال این است حکومتی که با جمعیت وسیعی از مردم خشمگین، متنفر، منزجر و معترض مواجه است؛ حکومتی که سرانش همچنان در کابوس بازگشت امواج انقلاب "زن زندگی آزادی" آرام و قرار ندارند؛ حکومتی که همین‌الان برای بازپس گرفتن "سنگر اول" حجاب اجباری که تسخیر شده است راهی پیدا نمی‌کند، حکومتی که با افزایش قیمت بنزین، جرقه یکی از تکان‌دهنده‌ترین خیزش‌های سیاسی در آبان ۹۸ را زد، چرا و با چه محاسبه‌ای هنوز "درس" نگرفته است و هنوز اصرار دارد تعرض به

معیشت مردم را ادامه دهد؟

پاسخ روشن است: اصرار دارد؛ چون برای نیازهای تروریستی‌اش در منطقه و سرکوبش در داخل به پول نیاز دارد. چون حفظ نیروهای نیابتی در منطقه و حفظ نیروهای سرکوب در داخل برای بقای سیاسی‌اش حیاتی است و برای حفظ آنها به پول نیاز دارد. چون بقای سیاسی‌اش در داخل به پُر کردن جیب‌های گشاد حسن نصرالله و اسماعیل هنیه و رهبران حشدالشعبی و حوثی‌ها گره‌خورده است. چون هزینه تأمین ۳۵۰ پهپاد و موشک به اسرائیل پول می‌خواهد، پولی که با جادو و جنبل توسط خامنه‌ای و مجتبی و سرداران سپاه فراهم نمی‌شود و می‌خواهد با تعرض به زندگی میلیون‌ها خانواده محروم جامعه تأمین کند! تعرضی که این بخش جامعه را که هر روز باید با همین وسایل

نقلیه سرکار برونند و برگردند را مجبور خواهد کرد
از خوراک و پوشاک و درمان و آموزش خود و
کودکانشان بزنند تا بتوانند زنده بمانند!
اول مه، روز جهانی کارگران، روزی که فضا برای
یک جنبش اعتراضی متحد و سراسری فراهم است
نزدیک می‌شود. باید در فضای اول مه، در کنار
مطالبات دیگر، با این تعرض جدید حکومت به
معیشت کارگران و بخش‌های محروم جامعه مقابله
کنیم.

سه‌شنبه ۴ اردیبهشت ۱۴۰۳

۲۳ آوریل ۲۰۲۴

سامان صیدی و عقب‌نشینی رژیم

میلاد رابعی

طبق گزارش رسانه‌ها سامان صیدی (یاسین)، خواننده معترض و زندانی سیاسی، با رأی شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب تهران، به پنج سال زندان در تبعید در یکی از شهرهای استان کرمان محکوم شده است.

خبر فوق از طرفی مایه خوشحالی است؛ زیرا سامان صیدی اوایل مهر ۱۴۰۱ در جریان اعتراضات زن، زندگی، آزادی بازداشت و به محاربه متهم شد. ابتدا برای او حکم اعدام صادر شد، اما دیوان عالی کشور این حکم را نقض کرد. از سوی دیگر حکم تازه دادگاه انقلاب نیز حکمی کاملاً ظالمانه

و غیر عادلانه است. سامان یاسین باید بدون هیچ قید و شرطی آزاد شود چرا که او اساساً جرمی مرتکب نشده است.

کاملاً روشن است که تغییر حکم اعدام به حبس در تبعید در دیوان عالی نتیجه غور و بررسی دقیق پرونده سامان و یک تصمیم حقوقی نبوده است. این نشانه تسلیم دستگاه قضایی رژیم در مقابل فشارهای مردم و معترضین و مخالفین اعدام است. قطعاً اگر این مبارزات نبود و حکومت تناسب قوا را به سود خود می‌دید همان حکم اولیه را اجرا می‌کرد. رژیم اسلامی بهتر از هر کسی می‌داند که اتهاماتی که متوجه سامان و امثال او می‌کند کاملاً دروغ و ساختگی است.

سامان و هم‌نسلان او، آنهایی که در عرصه موسیقی

فعالیت دارند تنها جرمشان فریاد زدن خواست‌های اکثریت مردمی است که جانشان به لبشان رسیده و جمهوری اسلامی را نمی‌خواهند. فعالیت‌های این جوانان در هیچ جای جهان نه تنها جرم نیست؛ بلکه از دید بسیاری یکی از وظایف مهم هر هنرمند و موزیسینی است.

در مورد نفس احکام زندان در تبعید که از "اختراعات" حکومت اسلامی است هم به قدری مضحک و بی‌پایه است که حقوق‌دانان مختلفی آن را زیر سؤال برده‌اند. ما مجال پرداختن به این موضوع را نداریم؛ اما ادغام دو مجازات تبعید و زندان را هم باید به کارنامه سیاه این حکومت اضافه کرد. بگذریم از اینکه چنین احکامی اعترافی آشکار به شرایط وحشتناک زندان‌های دورافتاده حتی در مقایسه با زندان‌های شهرهای بزرگ است.

در سال‌های اخیر بارها ثابت شده که عکس‌العمل حکومت و میزان شدت عملش در مقابله با معترضین و بازداشت‌شدگان مستقیماً متأثر از عمل مردم معترض و جنبش انقلابی است. با اتحاد و همبستگی و با تشکل و سازمان‌یافتگی می‌توان این حکومت در حال احتضار را بیش‌ازپیش به لحظه محتوم سرنگونی‌اش نزدیک کرد و اجازه تعرض بیشتر به زندانیان و جنبش اعتراضی را به او نداد. عقب‌نشینی اخیر رژیم در مقابل حجاب نمونه‌ای از این واقعیت بود.

سه‌شنبه ۴ اردیبهشت ۱۴۰۳

۲۳ آپریل ۲۰۲۴

گرامی باد اول مه روز جهانی کارگر!

حزب کمونیست کارگری ایران

گرامی باد اول مه روز جهانی کارگر!

اول مه روز کارگر، روز بشارت دهندگان یک دنیای بهتر است. اول مه روز طبقه‌ای است که ثروت تولید می‌کند و خود محروم است. روز طبقه‌ای که دیگر نمی‌پذیرد. طبقه‌ای که مصمم است که خود و کل جامعه را از چنگال و سلطه مفت خوران و استثمارگران بی‌خاصیت خلاص کند.

جهانی دیگر را می‌توان و باید با دست‌های خویش بسازیم. جهانی مرفه و انسانی. جهانی بدون سلطه و سلطه‌گران، بدون زندان و زندانبانان، بدون اعدام و تبعیضات. جهانی که مهساها و نیکاها و آرمیتاها و ستارهایمان آرزوی آزادی و شادی را به گور

نمی‌برند. اول مه روزی برای آزاد شدن آزادی
است. روز رها شدن فریاد. روزی که بیرون می‌آییم،
دست به دست هم می‌دهیم و پیمان می‌بندیم که
نیروی متحدان را علیه قدرت مداران مفت‌خور به
کار گیریم. اول مه روز ماست. روز همه آنهاست
که جهان را انسانی می‌خواهند و قدرت همبستگی
خود را می‌شناسند.

اول مه روز جهانی کارگر را به همه ستم‌دیدگان و
از جابر خاستگان، به همه مردم شادباش می‌گوییم.
زنده باد اول مه!

سه‌شنبه ۴ اردیبهشت ۱۴۰۳

۲۳ آوریل ۲۰۲۴

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر
به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران)
منتشر می شود.
ژورنال جمعه ها منتشر نمی گردد.

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل:

journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام:

<https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ: ۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال